

CARTA DE 152 PREVERES DE LA DIÒCESI DE VALÈNCIA
A MONS. ANTONI CAÑIZARES LLOVERA, CARDENAL-ARQUEBISBE,
DEMANANT L'APROVACIÓ DELS TEXTOS LITÚRGICS VALENCIANS

Escrit de remissió

Ara la unitat de l'Església, congregada per
l'Esperit Sant, parla també en totes les llengües.
(Autor africà del s.VI)

La ruptura entre l'Evangelí i la cultura és, sens
dubte, el drama del nostre temps.
(beat Pau VI, *Evangelii nuntiandi*, n. 20)

Reverendíssim Pare en Crist:

Ara fa set anys, el dia 29 de juny de 2009, un grup de 60 preveres de l'arxidiòcesi dirigírem a l'arquebisbe mons. Carles Osoro l'escrit adjunt, en el qual demanem **l'elaboració i l'aprovació oficial de la versió valenciana dels textos litúrgics**, com a exigència de justícia, d'inculturació de la fe i d'una acció autènticament evangelitzadora.

(1)

Esta petició formal va adreçada a vós com a metropolità, per tal que insteu els bisbes de les altres seus valencianes a iniciar el procediment previst en la legislació canònica i prompte es pugua constituir la **Comissió interdiocesana** corresponent.

A dia de hui l'escrit compta amb l'adhesió de **152 preveres** de l'Església de València. tant del clero secular com del regular. La major part són rectors de parròquia, però també hi ha professors de la Facultat de Teologia o de diverses universitats, missioners i consiliaris d'obres apostòliques. La relació, en la qual figuren arxiprestes i membres del Consell presbiteral, reflectix una clara pluralitat de sensibilitats espirituals i d'estils pastorals, i abasta ja més del 12,5% del clergat diocesà.

No es tracta, Déu ens en guard, d'un plantejament polític, polèmic ni partidista, sinó **estrictament pastoral**, que expressa una inquietud, àmpliament compartida, com bé sabeu, al presbiteri de València, així com una **inquietud sentida per molts fidels** en els seus cors. L'escrit s'inserix en el "diàleg sobre temes pastorals" que, "amb la finalitat de fomentar més i més el servici de les ànimes", té lloc al si de "l'únic presbiteri i de l'única família, el pare de la qual és el bisbe", ja que "tots els preveres, tant diocesans com religiosos, participen amb el bisbe de l'únic sacerdoci del Crist i l'exercixen, i per això són col·laboradors ben disposats de l'orde episcopal." (Concili Vaticà II, decret *Christus Dominus*, n. 28).

(2)

La demanda no és altra que el compliment del que està solemnement proclamat i detalladament regulat per la llei de l'Església: que tots els pobles, també el valencià, tenen **dret al reconeixement del propi idioma com a llengua litúrgica**, per tal de poder donar culte amb dignitat al Déu viu i salvador (constitució *Sacrosanctum Concilium*, n. 36, i legislació concordant). Altrament, els fidels valencianoparlants –més d'un milió i mig de persones– quedarien **marginats en la pròpia Església** valenciana (¡!). Es faria evident, a més, el **greuge comparatiu** amb els altres territoris d'Espanya, i fins amb tants pobles xicotets, o mancats d'una tradició literària com la nostra, siguen d'Àfrica, d'Amèrica o d'Àsia, que disposen ja d'edicions litúrgiques oficials.

Com va escriure sant Joan Pau II i ha recordat el papa Francesc, l'Església introduïx els pobles, *amb les seues cultures pròpies*, en la comunitat de salvació (carta encíclica *Redemptoris missio*, n. 52). I no es pot dubtar que la llengua és un **component essencial** de la cultura o identitat de poble valencià, i forma part de les **arrels cristianes** del poble valencià.

Tenim la intenció de fer públic l'escrit que presentem, perquè este poble del qual som servidors pugua percebre el **respecte i estima** dels bisbes, preveres i diaques per la seua llengua i cultura. És una responsabilitat directament pastoral vetlar perquè no es dificulte l'accés a la fe i a la comunió amb el Senyor de tants valencians que poden sentir-se desemparats, discriminats i fins humiliats dins l'Església. En efecte, constituïx una **greu anomalia** que la santíssima Eucaristia, “font i cimal de la vida cristiana” (constitució *Lumen gentium*, n. 2), encara no pugua ser degudament celebrada pels i per als valencianoparlants en la llengua pròpia, amb textos litúrgics oficialment aprovats i dignament editats.

* * *

Confiam que el nou Pla Pastoral Diocesà responga a esta inculcuració indispensable, mentre encomanem el vostre ministeri a les súpliques poderoses de la Mare de Déu, Mare dels Desemparats, i de tots els sants i les santes de Déu.

València, 29 de juny de 2016

Solemnitat dels Apòstols sant Pere i sant Pau
en l'Any jubilar de la misericòrdia

Documents annexos: 1) Carta a l'Arquebisbe de València; 2) Relació de preveres adherits a la Carta; 3) Resum estadístic de les adhesions.

Signen esta carta, en nom de la comissió promotora, els preveres diocesans Alexandre Alapont, Joan Almela i August Monzon.